

για νά 'πῆς τὸ τί συμβαίνει
καὶ τὸ κράτος τί θά γένη.

Πῶς σοῦ πᾶνε τὰ τουζλοῦμα... κόσμο, μπύρο μ', θά πρῆλλά-
ορέ, γέρο τῆς Κορδόνας... ὀρέ γερά σου, τί μᾶς κάνεις; [γῆς...
Τέτοια 'μέρα σὺν καὶ τούτῃ,
ποῦ παντοῦ βρωμᾶ μπαρῶντι,
βᾶστ' ἀπάνω τὸ λαϊμὸ σου,
'πὶς μᾶς γιὰ τὸν πόλεμό σου.

Θοδωράκη 'παινεμένο,
ποῦναι τὰ παλῆρά, καύμένο;

'Ὀρέ μπύρο μ', τὸ θυμάσαι τῆς φωτιάς τὸ πανηγύρι;
'πὶς μᾶς, μπύρο μ', τὸ Μελοῦνα, πὶς μᾶς, μπύρο μ', τὸ Κριτήρι.
Μᾶς 'φοβέριζε καὶ τότε μὲ τοὺς μπλόκους τῆς ἡ Δούσις...
Ξαναπίστα μᾶς, παππούλη, γιὰ νά μᾶς καλοκαρδίση.

Τὸ λὲν οἱ κοῦκοι 'στὰ βουὰ κ' ἡ πέρδικαις, 'στὰ πλάγια
πῶς τέτοια 'μέρα σὺν κ' αὐτῇ, ποῦ μοίραζαν τὰ βράγια,
'γυμνώσει, ὀρέ μπύρο μου, τὴ δόλια σακαράκα,
κ' ἔγινθηκε τὸ ξαρκικό καὶ τὸ φουροῦ λὰ βράκα.

'Ὀρέ, τί πόλεμος κ' αὐτό!... γερά σας, ὀρέ Κουβέρνα...
κτύπα ξανά τοὺς σέρκουκους μᾶς τῶν ποδαριῶν μᾶς φτέρνα...
δόλια πατριδα, γυρίζε καὶ μὲ τὴν τούτρα κέρνα.

Μπύρο μου, νὰ σὲ χερῶ,
τὸ κορμὶ τὸ λυγρὸ

λύγισέ το σὺν καὶ τότε, κἀντό μᾶς ἔτσι κ' ἔτσι...
σήμερα γιορτὴ τῆς Λαύρας... ὀρέ φάτε κοκορέτσι.

'Ὀρέ μπύρο μου, θυμάσαι πῶς τοὺς 'κόψαμε τὸν βῆχα;...
ὀρέ φέρτε μου σκορδάρι νὰ τὸ τρίβω ψίχα ψίχα...
ὀρέ κύττα καπιτάνιους γιὰ ροχάτι σὲ σαλόνα...
ὀρέ κέρι ποῦ σοῦ δόχουν νὰ φορτῶνται γαλόνα.

Μὲς 'στῆς Λαύρας τῆ φωτιά
βᾶλε, Κόντη, κάπα Λιάπη,
τοῦ Κουβέρνου τὰ χαρτὰ
κρύφτα 'στὸ μαυκοκάπι.

'Ὀρέ Κόντη μου, θυμάσαι τὸ μεγάλο τὸ μπουρί
τοῦ παπποῦ τοῦ Θωδωρή;
Καὶ σὺ τότε 'πῆρες φῶρα, λουστρινάκι τοῦ χοροῦ,
κ' ὀρέ πρὰ μαζὶ μᾶς τούπιες ' ἀμολάρη κουτουροῦ.

Σήμερα γιορτὴ τῆς Λαύρας... γερά σου, γερολεβεντιά...
ὀρέ γερά σου, Ρωμροσύνη, Φράγκα μὲ τὰ ρεπαντιά.

**Κι' ὁ «Ρωμῆος» καντάδα κάνει
'στὸν Σιμόπουλο τὸν πάνυ.**

Τὸν Οἰκονομολόγο
δὲν ἔτυχε νὰ 'δῆς;
μ' ἕνα μεγάλο μπόγο
τὸν εἶδ' ἀπὸ βραδύς.

'Μπῆκε σὲ μὲ βερκοῦλα
μὲ τέσσερα κοπιὰ
καθὼς κ' ἐν ἔξανθουλα,
κ' ἔσα 'στὴν 'Αραπιὰ.

Μαζεύτηκαν καὶ σκύλοι
κ' ἔκαναν χωρτά,
κ' αὐτὸς μὲ τὸ μαυτὸλι
τοῦ ἀποχαιρετῆ.

'Εφρούσκωνε τὸ γέρι
λευκότατο πανί
καθὼς τὸ περιστέρι,
ποῦ τὰ φτερά κουνεῖ.

Συγκινημέν' οἱ φίλοι
κυντοῦν τὸν 'Υπουργό,
τὸν γαυγίαν οἱ σκύλοι,
τὸν γαυγίκα κ' ἔγῳ.

Σὲ 'λίγο σὲ 'λιγάκι
δὲν εἰζευρες νὰ 'πῆς
ἂν ἔβλεπες πανάκι
βαρκοῦλας χωρῶπῆς.

Κι' ἀκόμη 'στ' ἀρογοζιάλι
χαζεύοντας πολλοὶ
τὸν 'βλέπανε μὲ κιάλι
καὶ τούστελλαν ριλι.

Δὲν κλαίω τὴ βαρκοῦλα,
δὲν κλαίω τὰ φιλιὰ,
μὰ κλαίω τὴν τριμουλα,
ποῦ θάχουν τὰ σουλιά.

**Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.**

Μιτέρφας 'Ευριπίδειον 'Ιππόλυτον ἰσχύτως
ὁ Λαναράς τῆς 'Οδησοῦ, πατὴρς μὲ νοῦ γεμάτος.
Μὰ καὶ τὴν «Ποντιάδα» τοῦ μᾶς ἔβγαλε τὴν «Δύρα»,
τούτῃστι στίχων συλλογὴν μὲ πάθος καὶ μὲ λαύρα.

Βγήκε κ' 'Εθνοσυνέλευσις τοῦ Γεωργίου Φιλαρέτου.
βιβλίον πολυσήματων μελέτης ἐξαιρετό.

Τοῦ Σπύρου τοῦ Μαισοῦκα τραγούδια λυρικά,
οἰστρήλατα, βροντῶντα, καὶ πατριωτικά.

Βγήκε κ' ἡ «Πανακοθήκη», μίγα Περιοδικὸν
τῶν κυριῶν Φιλοτέγων, ὄντως καλλιτεχνικόν.

'Ὁ Ζαβιτσάνος ὁ γάτρος ὡς εὐέλπι σημεῖον
μελέτην ἐξετύπωσε γιὰ τὸ Βεροκομίτιον,
ὅπου 'στὸ Πέραν τὸ γνωστὸν τοῦ Βυζαντίου κείτα
καὶ μὲ στοργὴν καὶ μέρμηκον σωφρόνως διοικεῖται.

**Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμηοῦ μᾶς, παρλαπίπα πατριώτου,
ἑριθμὸς τριαντατρία, εἰς τὸν δρόμον τοῦ Διδότου.**